

فراخوان اقدام فوری

اعتصاب غذای زوج خبرنگار در اعتراض به ادامه‌ی بازداشت‌شان

ساناز الهیاری و امیرحسین محمدی‌فر از ۱۳ تیر اعتصاب غذا کرده‌اند. اعتصاب غذای آنان در اعتراض به ادامه‌ی بازداشت‌شان و همچنین در اعتراض به استمرار اقدامات سرکوب‌گرایانه مسئولان علیه فعالان حقوق کارگران و خبرنگارانی است که درباره‌ی اعتراضات در کارخانه‌ی نیشکر هفت‌تپه در استان خوزستان خبررسانی کرده‌اند. به گفته‌ی پزشکان زندان، ساناز الهیاری در وضعیت جسمی بسیار نامناسبی قرار دارد و در معرض خطر ایست تنفسی است.

اقدام شما موثر است؛ به زبان و قلم خودتان نامه بنویسید یا از متن زیر الگو برداری کنید.

دادستان کل تهران، علی القاصی مهر
دفتر دادستانی
نیش میدان ۱۵ خرداد
تهران، ایران

جناب آقای علی القاصی مهر، دادستان محترم تهران

ساناز الهیاری و امیرحسین محمدی‌فر، خبرنگاران ایرانی، از ۱۳ تیر در اعتراض به ادامه‌ی بازداشت‌شان به اعتصاب غذا دست زده‌اند. این دو، به همراه خبرنگار دیگری به نام امیر امیرقلی، از اوایل زمستان سال گذشته در بازداشت به سر می‌برند؛ بازداشت این خبرنگاران صرفاً به دلیل خبررسانی درباره‌ی تجمعات کارگران در کارخانه‌ی نیشکر هفت‌تپه در استان خوزستان، در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق‌شان، صورت گرفته است. چنان که پزشکان زندان در ۲۳ تیر اعلام کرده‌اند، ساناز الهیاری، با توجه به وضعیت جسمی بسیار نامناسبی که در زندان به آن دچار شده، در معرض خطر ایست تنفسی قرار دارد، که می‌تواند به ضایعات مغزی و حتی مرگ منجر شود.

ساناز الهیاری دست کم دو ماه است که دچار کاهش وزن و لرزش شدید دست و پا شده است و از درد معده‌ی مزمن رنج می‌برد و به درمان فوری نیاز دارد. خانواده‌ی او پیوسته از مقام‌های دادستانی و مسئولان زندان تقاضا کرده‌اند که او را برای آزمایش‌های پزشکی به درمانگاهی در بیرون زندان منتقل کنند و دو نامه نیز در همین رابطه به جناب‌عالی و دادستان کل کشور، محمدجعفر منتظری، نوشته‌اند. با این وجود، درخواست‌های این خانواده بی‌جواب مانده است. ۱۷ تیر، ساناز الهیاری در پی وخامت وضع جسمانی‌اش به بهداری زندان منتقل شد. پزشکان در صدد تزریق سرم به او برآمدند که با ممانعت وی مواجه شدند. ۲۴ تیر نیز این زندانی برای دقایقی از هوش رفت.

۲۳ تیر، امیرحسین محمدی‌فر مورد ضرب‌وشتم زندانیانی قرار گرفت که محکوم به جرایم خشونت‌بار شده‌اند. این واقعه نگرانی‌های سابقه‌دار در این باره را تشدید می‌کند که نگرانی‌های زندانیان عقیدتی در کنار زندانیانی که مرتکب جرایم خشونت‌بار شده‌اند سلامت و امنیت آنان را به مخاطره می‌اندازد. گزارش‌های مکرری از زندان اوین و سایر زندان‌ها موجود است مبنی بر این که برخوردهای خشونت‌بار با زندانیان در بندهای مخصوص محکومان جرایم خشونت‌بار، هم از جانب سایر زندانیان و هم از جانب کارکنان زندان، به شدت رواج دارد. بنا به «استانداردهای حداقلی سازمان ملل در مورد نحوه‌ی رفتار با زندانیان»، مقام‌ها و مسئولان موظف‌اند که زندانیان پرخشونت و خطرناک را از سایر زندانیان دور نگه دارند و زندانیان را بر اساس سوابق کیفری و موجبات حقوقی و قانونی زندانی شدن‌شان دسته‌بندی و تفکیک کنند. مقام‌های ایرانی علناً این موازین را زیر پا می‌گذارند و بنابراین در مورد رفتار بیرحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیزی که با امیرحسین محمدی‌فر شده مسئول هستند.

این جانب مصرانه از شما درخواست می‌کنم که ساناز الهیاری، امیرحسین محمدی‌فر و امیر امیرقلی را فوراً و بدون قیدوشرط آزاد کنید زیرا آن‌ها زندانیان عقیدتی هستند که تنها به دلیل خبررسانی درباره‌ی اعتراضات مسالمت‌آمیز کارگران در کارخانه‌ی نیشکر هفت‌تپه بازداشت شده‌اند. خواهشمندم اطمینان حاصل کنید که ساناز الهیاری و امیرحسین محمدی‌فر، تا زمان آزادی‌شان، از مراقبت‌های پزشکی مورد نیاز برخوردار می‌شوند و این مراقبت‌ها مطابق با موازین اخلاقی پزشکی، از جمله اصول رازداری، استقلال رأی و عمل و رضایت آگاهانه خواهد بود.

با احترام

AMNESTY
INTERNATIONAL

اطلاعات تکمیلی

ساناز الهیاری و همسرش امیرحسین محمدی‌فر از اعضای تحریریه‌ی یک نشریه‌ی اینترنتی با عنوان «گام» هستند که در خصوص مسائل مربوط به عدالت اجتماعی، از جمله حقوق کارگران، خبررسانی می‌کند. آن‌ها ۱۹ دی ۱۳۹۷ در تهران دستگیر شده و به بند ۲۰۹ زندان اوین منتقل شدند که زیر نظر وزارت اطلاعات قرار دارد. بعد از گذراندن یک دوره حبس انفرادی، ساناز الهیاری به بند زنان اوین منتقل شد و امیرحسین محمدی‌فر به بند ۴ همین زندان انتقال یافت. در طول این دوره، این دو زندانی بدون حضور وکیل مورد بازجویی قرار گرفتند. همچنین، به خانواده‌های آنان گفته شد که وکیلی از بین وکلای مورد تأیید رئیس قوه‌ی قضائیه انتخاب کنند، اما این خانواده‌ها از پذیرش این محدودیت امتناع کردند.

بنا به اطلاعاتی که سازمان عفو بین‌الملل به دست آورده، ساناز الهیاری در سلول تاریکی نگهداری شده، از دسترسی به نور طبیعی محروم بوده و مجبور بوده روی زمین بخوابد. همچنین، با وجود این که عینک این زندانی - به دلایل نامعلوم بر عفو بین‌الملل - شکسته شد، مسئولان برای مدت طولانی از فراهم کردن عینک دیگری برای او خودداری کردند. نخستین ملاقات ساناز الهیاری با خانواده‌اش ۲۰ روز بعد از دستگیری او و از پشت شیشه انجام شد. در ملاقات بعدی در اسفند ۱۳۹۷، خانواده‌اش متوجه شدند که چشم‌های او به شدت ورم کرده است. از آن زمان، ساناز الهیاری به مشکلات جسمی دیگری، از جمله درد معده‌ی مزمن و لرزش شدید دست و پا، مبتلا شده و حدود ۱۰ کیلو از وزن خود را هم از دست داده است. خانواده‌ی ساناز الهیاری پیوسته از مقام‌های دادستانی و مسئولان زندان تقاضا کرده‌اند که او را برای آزمایش‌های پزشکی به درمانگاهی در بیرون زندان منتقل کنند و دو نامه نیز در همین رابطه به دادستان تهران، علی القاصی مهر و دادستان کل کشور، محمدجعفر منتظری، نوشته‌اند. درخواست‌های این خانواده بی‌جواب مانده است.

۲۴ دی ۱۳۹۷، امیر امیرقلی هم به همین نحو به دست مأموران وزارت اطلاعات در شهر بابلسر در استان مازندران بازداشت شد و به بند ۲۰۹ زندان اوین انتقال یافت. این زندانی به مدت ۴۰ روز در سلول انفرادی نگهداری شده و متعاقباً به زندان شبان در اهواز، منتقل شد. این انتقال ظاهراً به درخواست مسئولان وزارت اطلاعات و مقام‌های دادستانی شوش، در استان خوزستان، انجام گرفت که از اواسط پاییز ۱۳۹۷ چندین فعال حقوق کارگران را در رابطه با اعتراضات صلح‌آمیز کارگران کارخانه‌ی نیشکر هفت‌تپه بازداشت کرده‌اند. امیر امیرقلی ۸ اردیبهشت ۱۳۹۸ به زندان اوین بازگردانده شد.

۹ اردیبهشت ۱۳۹۸، ساناز الهیاری، امیرحسین محمدی‌فر و امیر امیرقلی جداگانه جهت تفهیم اتهام به دادرسی واقع در زندان اوین احضار شدند. اتهامات آن‌ها به قرار زیر است: «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی»، «تبلیغ علیه نظام»، «نشر اکاذیب» و «تشکیل گروه با هدف بر هم زدن امنیت ملی». این اتهامات علناً به این دلیل علیه این روزنامه‌نگاران مطرح شده است که به صورت مسالمت‌آمیز از حق آزادی بیان خود و حق تجمع و اجتماع آزادانه استفاده کرده‌اند تا در مورد تجمعات کارگران در کارخانه‌ی نیشکر هفت‌تپه، در اعتراض به عدم پرداخت حقوق‌شان و شرایط کاری نامناسب، خبررسانی کنند. این سه زندانی در حال حاضر در انتظار محاکمه در شعبه‌ی ۲۸ دادگاه انقلاب تهران به سر می‌برند.

دست کم سه نفر دیگر از فعالان حقوق کارگران، به نام‌های اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و علی نجاتی، و همچنین یک روزنامه‌نگار دیگر به نام عسل محمدی، در ارتباطات با اعتراضات صلح‌آمیز در کارخانه‌ی نیشکر هفت‌تپه در معرض تعقیب کیفری قرار گرفته‌اند. اسماعیل بخشی و سپیده قلیان از ۳۰ دی ۱۳۹۷ بازداشت به سر می‌برند. دستگیری این دو بعد از آن صورت گرفت که درباره‌ی شکنجه‌هایی که به گفته‌شان در طول دوره‌ی بازداشت قبلی‌شان از اواسط تا آخر پاییز ۱۳۹۷ متحمل شده بودند سخن گفتند (به فراخوان اقدام فوری عفو بین‌الملل در این باره نگاه کنید: [فعالان حقوق کارگران در معرض خطر شکنجه‌های بیشتر](#)، ۲۹ ژانویه ۲۰۱۹). علی نجاتی، رئیس پیشین و از اعضای فعلی سندیکای کارگران هفت‌تپه، ۸ آذر ۱۳۹۷ بازداشت شده و ۸ بهمن به قید وثیقه، تا زمان برگزاری محاکمه، آزاد شد. عسل محمدی، یکی دیگر از اعضای تحریریه‌ی نشریه‌ی «گام»، ۱۷ آذر ۱۳۹۷ بازداشت شده و ۱۵ دی به قید وثیقه، تا زمان برگزاری محاکمه، آزاد شد. بر اساس اطلاعات عفو بین‌الملل، مسئولان دادستانی یک پرونده‌ی مشترک برای اسماعیل بخشی، سپیده قلیان، علی نجاتی، ساناز الهیاری، امیرحسین محمدی‌فر و امیر امیرقلی تشکیل داده‌اند، و همگی احتمالاً به اتفاق هم مورد محاکمه قرار خواهند گرفت.

